

Závěrečné volání k pokání

Texty na tento týden

Zj 14,6,7; Mt 24,14; Ga 3,22; L 23,32–43; Gn 22,12; Zj 14,8–12

Základní verš

„Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.“ (Zj 14,6)

Jako adventisté sedmého dne věříme v biblický koncept „přítomné pravdy“ (2Pt 1,12; PBK). Jde v podstatě o myšlenku, že Bůh seznamuje lidstvo s pravdou a poznáním postupně. V průběhu dějin odhaluje lidem stále více poznání – a to ve chvíli, kdy to potřebují a kdy to je pro ně aktuální. První zaslíbení evangelia v Gn 3,15 ukázalo padlé dvojici, že naděje přijde prostřednictvím potomstva ženy. Zaslíbení dané Abrahamovi o tom, že „se jistě stane velkým a zdatným národem a budou v něm požehnány všechny pronárody země“ (Gn 18,18), je pokračováním a rozšířením zaslíbení z ráje. Příchod Ježíše, který hlásal, že jako „Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé“ (Mk 10,45), je samozřejmě ještě ucelenějším a podrobnějším zjevením evangelia.

Dnes věříme, že poselství tří andělů ze **Zj 14,6–12** je „přítomnou pravdou“ pro ty, kdo žijí v posledních dnech před Kristovým návratem, kdy se naplní všechny naše naděje.

Tento týden se zaměříme na poselství prvního anděla, protože právě v jeho slovech jsou obsaženy pravdy, jež jsou důležité pro ty, kteří chtějí zůstat uprostřed závěrečných těžkostí a problémů věrní.

Budování společenství

- ▶ **Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?**
- ▶ **Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.**

Evangelium pro celý svět

Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. (Zj 14,6)

A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec. (Mt 24,14)

Osobní studium

Přečti si texty Zj 14,6; Mt 24,14 a 28,19. Jak bys vyjádřil hlavní téma těchto veršů vlastními slovy? V čem spočívá důležitost pověření, které církev dostala?

V určitém smyslu by se dalo říci, že popis poselství prvního anděla je vlastně opakováním „velkého pověření“ (Mt 28,19), které je nyní připomenuto v kontextu posledních dnů. A je samozřejmě „přítomnou pravdou“ pro naši dobu.

Za povšimnutí stojí, že všechny tři uvedené texty dávají důraz na zasažení celého světa, „všech národů“, protože poselství je určeno „obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu“. Jinými slovy, toto poselství se týká všech, je univerzální. Potřebuje ho slyšet každý člověk.

Přečti si text Ga 3,22. Jak tomuto textu rozumíš? Proč potřebuje evangelium slyšet celý svět?

Skutečnost, že hřích se týká každého člověka, vysvětluje univerzálnost našeho povolání. Každý „národ, kmen, jazyk a lid“ se dopustil hříchu, všichni jsme přestoupili Boží zákon a celý svět je v zajetí hříchu. Adamův pád v Edenu ovlivnil každou lidskou bytost, nikdo není vůči hříchu imunní. Všichni trpíme přímými následky hříchu, a pokud bychom nebyli uzdraveni, stihl by nás i ten nejhorší, definitivní důsledek hříchu: věčná smrt.

Byli jsme však „uzdraveni“ (Iz 53,5; 1Pt 2,24). Život, smrt, vzkříšení a Ježíšova služba v nebeské svatyni – to vše je jediným řešením problému hříchu. Každý by se měl proto dozvědět o úžasné naději, kterou nám Bůh v Kristu nabízí. Proto se i naše církve snaží hlásat po celém světě evangelium Ježíše Krista všem lidem.

Aplikace

Jak ovlivňuje zvěstování evangelia ty, kteří se na něm aktivně podílejí? Jak taková služba souvisí s přípravou na Ježíšův příchod? Jak se v tvém životě projevuje pověření, které Kristus svěřil svým následovníkům?

Zločinec na kříži a věčné evangelium

Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. (Zj 14,6)

Osobní studium

V tomto verši se hovoří o poselství, které má být kázáno celému světu. Nazývá se „věčné evangelium“. Je to poselství naděje pro lidi ve světě, který sám o sobě příliš mnoho naděje nepřináší.

Přečti si text L 23,32–43. Jak tento příběh objasňuje úžasnou naději, kterou přináší „věčné evangelium“ všem hříšníkům?

Zločinec, který se na kříži kál, je velmi zajímavou postavou. „Již předtím Ježíše vídal, naslouchal jeho slovům a jeho učení jej přesvědčilo. Kněží a přední muži jej však od přijetí Krista odradili. Snažil se své přesvědčení přehlušit, a proto se vrhal stále hlouběji a hlouběji do víru hříchu, až byl uvězněn jako zločinec a nakonec odsouzen k trestu smrti ukřižováním.“ (DA 749; TV 481)

Co se s ním nakonec stalo? Když visel na kříži, přece jen si uvědomil, kým Ježíš je. Proto řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království“ (L 23,42).

Jak Ježíš zareagoval? Řekl mu snad: *Příteli, pomohl bych ti, ale ty ses vědomě, z vlastního rozhodnutí nořil stále hlouběji do bahna hříchu...?* Citoval snad Ježíš tomuto zločinci myšlenku ze svého kázání na hoře: „Nebot' vám pravím: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského“ (Mt 5,20)? Připomněl Ježíš nějak – alespoň náznakem – hříchy, chyby a viny, kterých se zločinec dopustil?

Ne. A přestože šlo o člověka s pokřiveným charakterem, který v otázce vlastní spravedlnosti (podobně jako my ostatní) neměl co nabídnout a který dokonce ještě před malou chvílí Ježíše také s ostatními tupil (Mt 27,44), Kristus se na něj dokázal podívat jako na nového člověka. Ježíš mu v podstatě řekl: *Právě teď ti říkám, právě teď tě ujišťuji, že všechny tvé hříchy, zločiny a selhání jsou ti odpuštěny, a proto „budeš se mnou v ráji“* (L 23,43).

Právě toto je „věčné evangelium“, základ poselství prvního anděla ze Zj 14. kapitoly. Bez této pravdy by nic z toho, co věříme a hlásáme – o zákonu, o sobotě, o stavu mrtvých po smrti – nemělo žádný smysl. Jaký význam by to vše mělo, kdyby v centru nebylo „věčné evangelium“?

Aplikace

Jak bys svému příteli vysvětlil, co to vlastně je „věčné evangelium“? Proč je důležité pochopit jeho pravý smysl? Co může člověku pomoci přijmout věčnou dobrou zprávu? Proč je tak důležité, abychom evangelium zvěstovali jako dobrou zprávu o přijímajícím a odpouštějícím Bohu, a ne jako hrozbu?

Bojte se Boha a vzdejte mu čest

[Anděl] volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ (Zj 14,7)

Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. (Mt 5,16)

Osobní studium

Jan nejprve popsal, že první anděl měl „věčné evangelium“ a že toto evangelium bylo určeno všem (Zj 14,6). V následujícím verši ukazuje, že součástí „věčného evangelia“ jsou i specifické pravdy určené pro poslední dobu. Jinými slovy, součástí „přítomné pravdy“ pro poslední dny je i poselství uvedené ve Zj 14,7.

Jak rozumíš slovům „bojte se Boha“? Jak se to prakticky projevuje ve tvém životě? Jak je možné „vzdát Bohu čest“? Jak tyto dvě myšlenky souvisejí s evangeliem? Jak nám v pochopení těchto otázek mohou pomoci následující texty?

Gn 22,12

Ex 20,20

Jb 1,9

Kaz 12,13

Mt 5,16

Myšlenka, že je správné „bát se Boha“, souvisí s tím, že se Bohu podřizujeme a toužíme žít podle jeho vůle. Tím vyznáváme, že je svrchovaným Vládcem celého vesmíru, a vlastně mu tak vzdáváme slávu a čest. „Bát se Boha“ neznamená jen mít Boha v úctě a uvědomovat si posvátnou bázeň. Jde o něco hlubšího. Bez Boha jsme jen hříšné bytosti, které si zaslouží smrt. Asi každý z nás prožil ten pocit zděšení, když si uvědomil vlastní zkaženost a hříšnost v protikladu s Boží dokonalostí a svatostí. Co jiného než smrt bychom si za naše nesprávné postoje a skutky z rukou spravedlivého Boha zasloužili? I to znamená bát se Boha. A právě tento „strach“ – ve spojení s uvědoměním si potřeby odpuštění – nás vede ke kříži a k vyznání, že od hříchu nás může očistit jen Boží milost a moc. A kdyby nebylo kříže, přišli bychom o vše (viz Mt 10,28).

Aplikace

Jaká je tvá zkušenost – bojíš se Boha? Proč je určitý strach z Boha pro náš život důležitý? Kdy může být naopak bázeň z Boha na překážku? Jak rozumíš myšlenku, že Boha můžeme milovat a současně se ho bát? Vysvětli svůj pohled.

Nastala hodina jeho soudu

[Anděl] volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ (Zj 14,7)

Nevyslovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha. (1K 4,5)

Osobní studium

V poselství prvního anděla je myšlenka „bojte se Boha a vzdejte mu čest“ spojená s tématem Božího soudu. Jedním ze základů biblického poselství je důraz na to, že Bůh je Bohem spravedlnosti a soudu. A přestože spravedlnosti je na tomto světě opravdu velmi málo, jednoho dne bude opět nastolena.

Pokud je Bůh soudcem, pak ho opravdu musíme brát velmi vážně.

Proč je součástí „věčného evangelia“ poselství o přicházejícím soudu? Pokud je evangelium „dobrou zprávou“, znamená to, že i když jsme všichni hříšníci a přestoupili jsme Boží zákon, podobně jako zločinec na kříži nemusíme v soudný den čelit odsouzení a trestu za naše hříchy.

Přečti si následující texty. O čem mluví? Jak bys obstál u soudu, kdybys byl posuzován podle svých vlastních skutků?

Mt 12,36

Kaz 12,14

Ř 2,6

1K 4,5

Bůh, který má spočítané i vlasy na tvé hlavě, bude soudit celý svět. Právě proto je „věčné evangelium“ o soudu takovou vynikající zprávou. Přichází sice soud, ale „není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši“ (Ř 8,1). Pokud jsme byli obmyti, posvěceni a ospravedlněni ve jménu Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha (viz 1K 6,11), pak Ježíš Kristus je naší spravedlností – a to je to, co nás na soudu ospravedlňuje.

„Člověk by s břemenem svých hříchů u soudu neobstál. Před Bohem stojíme v hříchem poskvřeném rouchu a vyznáváme vlastní vinu. Ale Ježíš, náš Advokát, pronáší velmi účinnou obhajobu ve prospěch všech, kteří se mu odevzdali prostřednictvím pokání a víry. V jejich prospěch předkládá před žalobcem velmi silný argument – golgotský kříž. Ježíšova dokonalá poslušnost Božího zákona – až po smrt na kříži – mu dala veškerou moc na nebi i na zemi. Před svým Otcem si dělá nárok na milosrdenství a smíření pro hříšného člověka.“ (5T 471)

Aplikace

Realita soudu ukazuje, že potřebujeme odpuštění. Proč? Jak se můžeš naučit prokazovat lidem, kteří ti ublížili, stejné milosrdenství a odpuštění, jaké ti nabízí Bůh prostřednictvím Ježíše Krista?

Poklekněte před Stvořitelem

“Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdějte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ (Zj 14,6.7)

Osobní studium

Ukázali jsme si, že poselství prvního anděla je věčným evangeliem, které má být zvěstováno celému světu. Že obsahuje výzvu, abychom se „báli Boha“ a „vzdali mu čest“, a že oznamuje příchod Božího soudu. Poslední částí tohoto poselství je výzva k uctívání Boha jako Stvořitele. Je to pochopitelné. Vždyť kdyby Bůh nebyl Stvořitelem, jaký smysl by měly ostatní části „přítomné pravdy“ – věčné evangelium, povolání zvěstovat dobrou zprávu a přicházející soud? Tyto (a ostatní) pravdy stojí na tom, že Bůh stvořil všechno, co existuje. Tím, že uctíváme Boha jako Stvořitele, dostáváme se k základům, ze kterých můžeme pochopit, odkud jsme se jako lidé vzali, kým jsme, co znamená být stvořen k Božímu obrazu a v čem se odlišujeme od ostatních stvořených bytostí. Uctíváním Boha jako Stvořitele vyjadřujeme, že na Bohu závisí naše existence, naše budoucnost a veškerá naše naděje. Úzce s tím souvisí i výzva „pamatuj na sobotní den“. Sobota je přímým připomenutím, že Bůh je naším Stvořitelem a že uctíváme jen jeho.

Přečti si text Zj 14,8–11. Proč je v kontextu těchto veršů tak důležité uctívat pouze a výhradně Boha Stvořitele?

Závěrečné události tohoto světa budou vytvářet tlak na to, aby lidé neuctívali Stvořitele, ale šelmu a její obraz. Když si uvědomíme hrůzostrašné varování související s osudem těch, kteří se budou klanět šelmě a jejímu obrazu, lépe pochopíme důraz na uctívání Boha Stvořitele, který jediný si zaslouží naši úctu. V závěrečné krizi se tato pravda stane důležitější než kdykoliv předtím.

Aplikace

Najdi si dnes čas na to, abys přemýšlel o úžasných zázracích stvořeného světa. Co se z obdivuhodného stvoření můžeš o Stvořiteli naučit? Proč si právě jen Bůh zaslouží naše uctívání?

Podněty k zamýšlení

Při studiu Bible není těžké objevit propojení mezi veršem Zj 14,7, jenž hovoří o uctívání toho, „který učinil nebe, zemi, moře i prameny vod“, a čtvrtým přikázáním v Ex 20,11, podle kterého je sobota připomínkou toho, že „v šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich“. Přestože jsou tyto dva texty velmi podobné, je mezi nimi jeden postřehnutelný rozdíl. Zjevení označuje Hospodina jako toho, který stvořil „prameny vod“. Tato zmínka se v knize Exodus nenachází.

Profesor systematické teologie John Baldwin to komentuje následovně: „Předpokládejme, že za použitím slovního spojení *prameny vod* se nachází Boží záměr. Proč potom Ježíšův posel poruší v Gn 20,11 seznam vyjmenovaných věcí? Proč anděl mluví zrovna o pramenech vod, a ne o nějaké jiné kategorii stvoření, například o stromech, ptácích, rybách nebo horách?

Zmínka o *pramenech vod* v kontextu Božího oznámení příchodu jedinečného období Božího soudu může čtenářovu pozornost nasměrovat na Boží soud v minulosti. ... Bůh možná chtěl, aby slova prameny vod byla jakousi připomínkou potopy, což by zdůraznilo pravdu o tom, že On je Bohem soudu a zároveň Bohem věčné věrnosti a milosrdenství (oba tyto aspekty jsou zřetelné i v příběhu o potopě). Pokud je to tak, pak osobní a duchovní vliv zmínky o potopě vyvolaný slovním spojením *prameny vod* může být pro čtenáře povzbuzením, aby bral vážně příchod soudu, který oznamuje první posel ve Zjevení 14.“ (Baldwin, John, ed., *Creation, Catastrophe, and Calvary: Why a Global Flood is Vital to the Doctrine of Atonement*. Hagerstown: Review and Herald 2000, str. 27)

Otázky k rozhovoru

1. Ve verši Iz 53,6 se říká: „Všichni jsme bloudili jako ovce...“ V hebrejštině je výraz „(my) všichni“ vyjádřen slovem *kullanu*. Ve stejném verši Izajáš říká, že Hospodin postihl Ježíše pro „nepravost nás všech“. I zde je výraz „nás všech“ v hebrejštině vyjádřen slovem *kullanu*. Můžeme říci, že ať je problém hříchu jakkoli velký, řešení, se kterým přišel Bůh, je více než dostatečné. Co se z toho můžeme naučit?
2. Uvažujte společně o příběhu zločince na kříži. Co se z tohoto příběhu můžeme naučit? Jak by asi žil tento muž dál, kdyby mu v dané chvíli odpustila i světská moc a sňali by ho z kříže? Jak rozumíte Boží moci měnit životy lidí?

Praktický závěr

- ▶ Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- ▶ Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- ▶ Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- ▶ Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy: